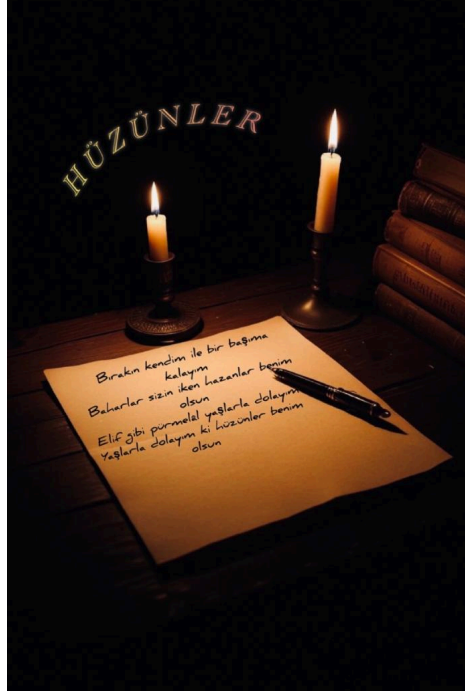


Hüzünler

– Elif Erdem · 17 Nisan 2025



Uykudayım rüyada, uykuyla yıkanıyor
Gözümün beyazını siyahıyla ezenler
Güya aşk acısını kendinden sakınıyor
Kalbimi bir kuş gibi titreten o hüzünler

Müdayim kelimelerim gönlü bizâr eylerken
Kar aydınlığı yüzün vuruyor kıyılarına
Gecenin gölgesine şarkımızı söylerken
Nidâlar gömülüyor karanlık kuyulara

Kuyunun derinliği tenimi ürpertiyor
Dört bir yandan sarıyor hüzne boğulan sesler
Hüzün dolu efkârım duman duman artıyor
Karanlık çöktüğünde ahh dağılmıyor sisler

Hüzünler, karanlıkta yalnızlığımın eşi
Hüzünler, gönlümdeki sarı sıcak Eylül'dür
Hüzünler, acılara müptela aşk ateşi
Hüzünler, anılarla kurutulmuş bir güldür

Kozasında sayrıldı kelebekler ayrıldı
Şimdi dağılıp kaldı yel gibi savrulanlar
Külleri savruldu da avucumdan sıyrıldı
Beni bir tek hüzünler bir de şairler anlar

Bırakın kendim ile bir başıma kalayım
Baharlar sizin iken hazanlar benim olsun
Elif gibi pürmelâl yaşlar ile dolayım
Yaşlarla dolayım ki hüzünler benim olsun

Elif USTA

https://youtu.be/OgxCNaj7pLk?si=KsCVmgU3QW_fhxt_